

Resolució 1306/2024, de 17 d'octubre

Número d'expedient de la Reclamació: 1054/2024

Administració reclamada: Generalitat de Catalunya. Departament de Salut

Informació reclamada: Protocols de consentiment en l'ús de teràpies d'electroxocs.

Sentit de la resolució: Estimació

Resum: El Departament ha afirmat en dues ocasions -en resposta a la SAIP i en l'informe remès a aquesta Comissió- que la tasca de recopilació de la informació reclamada és una tasca complexa. En aquest sentit, cal doncs verificar si es compleixen els requisits de l'article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública per esgrimir vàlidament aquesta causa d'inadmissió. Del contrast de la situació fàctica de la informació reclamada amb la norma es pot concloure el següent: primerament, que el volum d'informació a tractar pot ser elevat, però en cap cas excessiu. Atès que en l'informe del Departament no s'ofereixen dades objectives que permetin avaluar el volum d'entitats concernides, aquesta Comissió ha comprovat que, per exemple, només existeixen 51 proveïdors privats del sistema català de salut en l'àmbit de la salut mental, i és molt possible que no tots ells apliquin la teràpia electroconvulsiva. Dit això, cal constatar que el Departament no ha ofert ni tant sols una estimació aproximada dels ens afectats per la SAIP, ni dels mitjans necessaris per atendre-la, ni una quantificació de la dedicació del personal requerit. Només ha afirmat que mobilitzar recursos per atendre la SAIP seria excessiu i desproporcionat.

Paraules clau: Generalitat de Catalunya. Departament de Salut. Protocols. Entitats. Consentiment informat. Electroxoocs. Reclamació contra estimació parcial i inadmissió. Tasca complexa d'elaboració o reelaboració. Estimació. Sense límits.

Ponent: Clara I. Velasco Rico

Antecedents

1. El 26 de juliol entra a la GAIP la Reclamació 1054/2024, presentada per una entitat contra el Departament de Salut de la Generalitat de Catalunya en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent.
2. El 4 de juliol de 2024 la persona jurídica reclamant sol·licita al Departament de Salut la informació següent: "Protocolo de consentimiento informado en la aplicación de electros shocks. Contenido de la sol·licitud Solicitamos los datos concretos sobre el protocolo a seguir para obtener el consentimiento informado sobre electros shocks con los pacientes en Cataluña. -1. Qué datos se dan sobre efectos adversos o beneficios y copia de dicha información. 2. Si se ofrecen alternativas terapéuticas y cuáles. 3. Si la información es verbal o por escrito. En caso de ser verbal o cuando lo sea, rogamos también nos la hagan llegar. 4. En qué momento se informa al paciente (días antes, en el



mismo momento...). 5. Si se firma el consentimiento para cada aplicación individual o una vez para las diferentes sesiones. 6. Si se da la información también a la familia o representantes y 7. quién firma en caso de que el paciente no esté en condiciones físicas o mentales para hacerlo. Solicitamos el documento o documentos que formen parte de dicho consentimiento incluyendo el modelo que se firma. Rogamos que la información sea remitida en castellano”.

3. La Reclamació presentada el 26 de juliol de 2024 indica que el Departament de Salut ha admès parcialment i inadmès parcialment la SAIP, al·legant el següent: “En relación con la información relativa a los datos concretos sobre el protocolo a seguir para obtener el consentimiento informado sobre electroshocks con los pacientes de Catalunya, requerida en la solicitud de acceso a la información pública presentada no se ha admitido por ser un supuesto recogido como a causa de no admisión en el artículo 64.1 del Decreto 8/2021, de 9 de febrero, en remisión en el artículo 53, en tanto que la información pedida no tiene la consideración de información pública en los términos definidos por el artículo 2.b) de la Ley 19/2014, del 29 de diciembre. Concorre esta causa de inadmisión dado que no existe ningún protocolo de referència de consentimiento informado en la aplicación de electroshocks y por tanto, como en cualquier práctica clínica, cada hospital organiza la prestación del servicio con sus propios protocolos y su propio consentimiento informado para la terapia de TEC. Desde el equipo tècnico responsable de salut mental del Àrea asistencial del Servei Català de la Salut informan que cada Entidad Proveedora aplica su propio protocolo, su consentimiento informado adecuado y da sus propias instrucciones al personal sanitario para la terapia de TEC, por lo que no se puede informar de forma genèrica en relación a los puntos 1, 2, 4, parte del 6 y 7 de la solicitud. La obtención de la información relativa a los protocolos, consentimientos informados sobre electroshocks e instrucciones elaboradas por los centros sanitarios de Catalunya, representa una tarea compleja de elaboración y recopilación de documentos que implica movilizar una cantidad no razonable de recursos humanos y materiales en el seno de la administración pública sanitaria dada la cantidad de centros que configuran el conjunto del sistema público de salud, como el conjunto de centros asistenciales. Esta tarea implicaría una indudable alteración del normal funcionamiento de esta administración, lo que es argumento suficiente para aplicar a la solicitud de información el criterio de desproporción a efectos de su no admisión, de acuerdo con el artículo 29.1b) de la Ley 19/2014, del 29 de diciembre, desarrollado por el artículo 66 del Decreto 8/2021, de 9 de febrero. Ahora bien, en relación a la información requerida en los puntos 3, 5 i la primera parte del 6 de la solicitud de acceso a la información pública, desde el Servei Català de la Salut comunican que, las Entidades Proveedoras informan a los pacientes tanto verbalmente como por escrito, como ocurre con cualquier practica clínica. En el caso que el paciente tenga una persona de soporte, tambien es informada. Si la persona acepta la terapia, no debe firmar el

consentimiento informado para cada sesión, sino que este sirve para toda la terapia de TEC.”

4. El 12 d'agost de 2024 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
5. El 12 d'agost la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Salut i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre la Reclamació, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la qual deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació.
6. En data 13 d'agost la GAIP rep l'informe del Departament de Salut que de forma extractada conclou el següent: “ L'equip tècnic de salut mental de l'Àrea assistencial del Servei Català de la Salut informa que cada entitat proveïdora aplica els seus protocols específics, que inclouen el consentiment informat corresponent i les instruccions necessàries per al personal sanitari que realitza la teràpia de TEC. Això implica que no es pot oferir informació generalitzada respecte als punts 1, 2, 4, part del 6 i 7 de la sol·licitud presentada.

L'obtenció de la informació sobre els protocols, consentiments informats i instruccions elaborades pels diferents centres sanitaris de Catalunya requeriria una tasca complexa de recopilació de documents, que suposaria la mobilització d'una quantitat desproporcionada de recursos humans i materials dins de l'administració pública sanitària. Aquesta mobilització afectaria el funcionament normal de l'administració, fet que justifica l'aplicació del criteri de desproporció per no admetre la sol·licitud d'informació, d'acord amb l'article 29.1b) de la Llei 19/2014, de 29 de desembre, desenvolupat per l'article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer.

D'altra banda, pel que fa a la informació sol·licitada en els punts 3, 5 i la primera part del 6 de la sol·licitud d'accés a la informació pública, el Servei Català de la Salut comunica que les entitats proveïdores informen als pacients tant de manera verbal com per escrit, tal com es fa en qualsevol altra pràctica clínica. Si el pacient compta amb una persona de suport, aquesta també és informada. Si la persona accepta la teràpia, no cal signar el consentiment informat per a cada sessió individual, ja que aquest és vàlid per a tot el tractament de TEC.

(...) Com es va indicar en la resposta original, no existeix un protocol de referència únic aplicable a tot el territori per a la gestió del consentiment informat en la teràpia electroconvulsiva. En aquest sentit, cada centre sanitari, dins del marc de la regulació general de la salut i en compliment de la legislació vigent, ha de desenvolupar i aplicar els



seus propis protocols de consentiment informat, adaptats a les seves circumstàncies particulars i les necessitats dels seus pacients.

És important destacar que el Departament de Salut, a través del Servei Català de la Salut, vetlla pel compliment dels estàndards de qualitat i seguretat en la prestació de serveis de salut a Catalunya. Això inclou la supervisió de les pràctiques relacionades amb el consentiment informat, assegurant-se que els drets dels pacients són respectats i que aquests reben tota la informació necessària per prendre decisions informades sobre el seu tractament.

Tanmateix, atesa la diversitat de centres i situacions clíniques, no és viable ni adequat consolidar un únic protocol aplicable a tots els hospitals, ja que cada entitat proveïdora té la responsabilitat d'elaborar les seves pròpies guies i procediments, sempre d'acord amb la normativa vigent. En definitiva, el Departament de Salut reitera el seu compromís amb la protecció dels drets dels pacients i la correcta aplicació de les pràctiques clíniques, i resta a disposició per qualsevol altra consulta o aclariment necessari.”

7. En data 6 de setembre de 2024 la GAIP trasllada l'informe a la part reclamant.
8. En data 12 de setembre de 2024 la GAIP la part reclamant demana la traducció de l'informe al castellà.
9. En data 30 de setembre de 2024 la GAIP rep l'informe del Departament traduït al castellà.
10. En data 2 d'octubre de 2024 la GAIP notifica l'informe traduït a la part reclamant.
11. En data 4 d'octubre de 2024 la GAIP rep les al·legacions a l'informe de la part reclamant, que considera que el Departament de Salut disposa de la informació reclamada ja que controla el centres proveïdors i per tant l'ha de poder facilitar.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

D'acord amb l'article 39.1 LTAIPBG i 29 del RGAIP aquesta Comissió és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació. L'article 2.b i c LTAIPBG defineixen la informació pública i preveuen el dret d'accés a les persones per a sol·licitar i obtenir-la que d'acord amb l'article 18.1 LTAIPBG, tan a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda.

L'article 20 LTAIPBG preveu els requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública, que l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. Els articles 21 i 22 LTAIPBG estableixen



que aquests límits no són d'aplicació automàtica i absoluta i han de ser aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat i han d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. *Sobre el dret a la informació sol·licitada i sobre la tasca complexa d'elaboració o reelaboració*

En primer lloc, cal examinar si la informació reclamada relativa als punts 1, 2, 4, i part del 6 i 7 de la sol·licitud que s'ha lliurat per part del Departament -i a la qual queda restringida aquesta reclamació- és informació pública. Efectivament, d'acord amb l'article 2.b) de l'LTAIPBG la informació reclamada és informació pública atès que, segons aquest precepte, és informació elaborada per l'Administració i la té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de els seves funcions en aquest cas inspectores. També informació pública aquella informació que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix la mateixa Llei. Aplicant doncs l'article esmentat al cas que ara ens ocupa cal reafirmar que la informació reclamada s'ha de considerar informació pública.

En segon lloc, quant al subjecte obligat a atendre la sol·licitud d'accés, en aquest cas no hi ha cap dubte que es troba dins l'àmbit subjectiu d'aplicació de la LTAIPBG. Així, el Departament esmentat és un subjecte obligat per l'LTAIPBG a tramitar les sol·licituds d'accés a la informació pública i a facilitar-ne, quan s'escaigui, l'accés, malgrat que en l'àmbit de l'actuació de la Intervenció General estigui subjecte a determinades limitacions (art.3.1 a) LTAIPBG).

En tercer lloc, i no obstant això, el Departament considera que "no se puede informar de forma genérica en relación a los puntos 1, 2, 4, parte del 6 y 7 de la solicitud. La obtención de la información relativa a los protocolos, consentimientos informados sobre electroshocks e instrucciones elaboradas por los centros sanitarios de Catalunya, representa una tarea compleja de elaboración y recopilación de documentos que implica movilizar una cantidad no razonable de recursos humanos y materiales en el seno de la administración pública sanitaria dada la cantidad de centros que configuran el conjunto del sistema público de salud, como el conjunto de centros asistenciales." Certament, per a l'òrgan receptor de la SAIP –el Departament de Salut- la recollida de la informació requerida per la persona reclamant pot suposar una tasca complexa d'elaboració o relació, i sense dubte, en el supòsit que s'analitza, són els centres proveïdors (emprant la terminologia del Departament de Salut) els tenidors de la informació reclamada.

Amb tot, aquesta Comissió vol posar de manifest que el Departament està en disposició de poder obtenir (art. 2.b de l'LTAIPBG) aquesta informació reclamada, ateses les funcions de control i supervisió que, com el mateix òrgan afirma en el seu informe, desenvolupa en aquest àmbit. Certament difícilment es podria vetllar "(...)" pel compliment dels estàndards de qualitat i seguretat en la prestació de serveis de salut a Catalunya. Això inclou la supervisió de les



pràctiques relacionades amb el consentiment informat, assegurant-se que els drets dels pacients són respectats i que aquests reben tota la informació necessària per prendre decisions informades sobre el seu tractament” si el propi Departament no té o no està en disposició d’obtenir dels subjectes obligats la informació reclamada.

Tanmateix, el Departament ha afirmat en dues ocasions -en resposta a la SAIP i en l’informe remès a aquesta Comissió- que la tasca de recopilació de la informació reclamada és una tasca complexa. En aquest sentit, cal doncs verificar si es compleixen els requisits de l’article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública per esgrimir vàlidament aquesta causa d’inadmissió. Del contrast de la situació fàctica de la informació reclamada amb la norma es pot concloure el següent: primerament, que el volum d’informació a tractar pot ser elevat, però en cap cas excessiu. Atès que en l’informe del Departament no s’ofereixen dades objectives que permetin avaluar el volum d’entitats concernides, aquesta Comissió ha comprovat que, a tall d’exemple, només existeixen 51 proveïdors privats del sistema català de salut en l’àmbit de la salut mental, i és molt possible que no tots ells apliquin la teràpia electroconvulsiva.

Dit això, cal constatar que el Departament no ha ofert ni tant sols una estimació aproximada dels ens afectats per la SAIP, ni dels mitjans necessaris per atendre-la, ni una quantificació de la dedicació del personal requerit. Només ha afirmat que mobilitzar recursos per atendre la SAIP seria excessiu i desproporcionat.

Com ja ha afirmat aquesta Comissió manta vegades, el volum de la informació a tractar no és una causa que individualment considerada pugui fonamentar una inadmissió d’una SAIP o una desestimació de la Reclamació ara examinada. Igualment, en el cas ens ocupa la recopilació d’aquesta informació no constitueix pas una “tasca d’anàlisi o d’interpretació que tingui una complexitat objectivable i desproporcionada”, ans al contrari, és una tasca ben senzilla la de demanar als proveïdors del sistema que desenvolupin aquesta teràpia electroconvulsiva la informació reclamada, reunir-la i fornir-la al reclamant. Per tant, cal emfasitzar que, en el cas que ens ocupa, no es donen cumulativament els dos requisits que exigeix l’article 66 del Decret 8/2021, de 9 de febrer, sobre la transparència i el dret d'accés a la informació pública per determinar l’existència d’una tasca complexa. El fet que reunir la informació sol·licitada pugui esdevenir un procés laboriós, no implica que això sigui una causa ajustada a Dret que permeti, com dèiem, inadmetre una SAIP o desestimar una Reclamació davant aquesta Comissió.

Així mateix cal emfasitzar, que en seu de Reclamació, com ja hem esmentat en múltiples ocasions, és permès d’ampliar el termini del que disposa l’Administració per facilitar la informació a la persona reclamant ateses les circumstàncies fàctiques del cas concret i la disponibilitat de mitjans de l’Administració, a fi de conjuminar les exigències del dia a dia del quefer administratiu, amb el respecte degut al dret d’accés a la informació pública.



Finalment, i un cop escatida la qüestió relativa inexistència de la causa d'inadmissió de la SAIP en el cas que ocupa, cal examinar la concurrència dels límits previstos LTAIPBG que poguessin limitar l'abast del dret exercit. En aquest supòsit, el Departament no n'ha al·legat cap, ni la GAIP n'aprecia cap d'ofici que pugui limitar l'accés a la informació pública reclamada. En definitiva, la GAIP empara el dret a obtenir la informació reclamada, i esmentada al primer paràgraf d'aquest fonament jurídic.

3. *Obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD)*

L'article 7 de la Llei 10/2001, de 13 de juliol, d'arxius i gestió de documents modificada per la Llei 20/2015, de 29 de juliol estableix l'obligatorietat dels titulars de documents públics a disposar d'un sistema de gestió documental (SGD) que garanteixi el tractament correcte dels documents en tot el seu cicle de vida i que permeti complir amb les obligacions de transparència. L'article 8 afegeix que l'organització, l'avaluació i la conservació dels documents públics i l'accés a aquests són responsabilitat directa dels titulars respectius.

En l'àmbit de la Generalitat, les seves entitats autònomes, empreses públiques i consorcis amb participació majoritària de la Generalitat, el SGD es regula pel Decret 76/1996, de 5 de març, pel qual es regula el sistema general de gestió de la documentació administrativa i l'organització dels arxius de la Generalitat de Catalunya.

El capítol X del Reial decret 4/2010, del 8 de gener, pel qual es regula l'Esquema Nacional d'Interoperabilitat en l'àmbit de l'Administració electrònica estableix que les AAPP han d'adoptar les mesures organitzatives i tècniques per a garantir la recuperació i conservació del document electrònic entre aquestes, la definició d'una política de gestió de documents, la inclusió en els expedient d'un índex electrònic signat per l'òrgan o entitat que garanteixi la integritat de l'expedient electrònic i permeti la seva recuperació, la identificació única i inequívoca de cada document que permeti classificar-lo i recuperar-lo, l'associació de metadades, la classificació d'acord amb un quadre de classificació, el període de conservació segons les convencions de cada comissió avaluadora, l'accés complet i immediat dels documents entre d'altres.

Pel que fa a gestió de la documentació i arxiu dels documents electrònics, la Disposició Addicional Onzena de la Llei 26/2010, del 3 d'agost, de règim jurídic i de procediment de les administracions públiques de Catalunya estableix que els documents electrònics s'han de gestionar i conservar en expedients electrònics d'acord amb les prescripcions de la normativa en matèria d'arxius i documents; que l'arxiu dels documents i expedients electrònics ha d'assegurar la identitat i la integritat a llarg termini de la informació que contenen; que els documents públics electrònics han de tenir garantides l'autenticitat i la integritat dels continguts, i també la conservació de l'aparença i la funcionalitat originals i, quan escaigui, llur



confidencialitat, durant el termini establert per la normativa vigent en matèria d'arxius i documents; que les administracions públiques han d'assegurar la possibilitat de transformar els documents per raons tecnològiques, per a adaptar-ne el format i la sintaxi informàtica a les necessitats de gestió i preservació establertes per la normativa d'arxius i documents; que els sistemes d'informació que utilitzin les administracions públiques incloses en l'àmbit d'aplicació d'aquesta llei han de garantir, sempre que sigui possible, l'autenticitat i la integritat de llurs dades, i també la traçabilitat de les accions que portin a terme; que les dades contingudes en els sistemes d'informació de les administracions públiques es consideren documents públics electrònics, i els són aplicables les disposicions d'aquesta llei relatives a l'arxiu electrònic.

Igualment, l'article 67 del Decret 76/2020, de 4 d'agost, d'Administració digital estableix que el SGD garanteix el compliment de la política de gestió documental i arxiu i que els sistemes d'informació i aplicacions de gestió han d'emprar preferentment les eines de gestió documental corporatives. En cas d'emprar solucions no corporatives, aquestes han de garantir el compliment de les polítiques de gestió documental al llarg de la fase de tramitació i han de ser aprovades d'acord amb l'apartat 2 de l'article 33 d'aquest Decret. L'article 68, relatiu a l'arxiu digital únic, detalla les característiques i condicions per garantir la implementació de les polítiques de gestió documental i el seu compliment.

L'ordre CLT/172/2014, de 14 de maig, per la qual s'aprova el protocol de gestió de documents electrònics i arxiu de la Generalitat de Catalunya, determina les condicions tècniques i organitzatives de classificació funcional, seguretat i disposició dels documents administratius des de l'inici del procediment administratiu, amb la finalitat de garantir-ne l'autenticitat, la fiabilitat, la integritat i la disponibilitat futura. Així mateix, el protocol fixa les directrius corporatives en matèria d'arxiu electrònic. Aquesta ordre, d'acord amb la Disposició transitòria sisena del referit Decret 76/2020 és vigent fins que s'aprovi el model organitzatiu que ha preveure la planificació, el seguiment i avaluació dels resultats, participació en la definició dels sistemes d'informació corporatius transversals i disposició dels recursos necessaris per fer efectiu el desplegament de l'Administració digital.

Tanmateix, l'LTAIPBG reconeix els sistemes de gestió de documents públics com a facilitadors de dades i documents autèntics (art. 5.2), la necessitat d'estructurar la informació seguint criteris temàtics i cronològics, seguint el quadre de classificació documental corporatiu i incorporant-hi índexs o guies de consulta (art. 6.1.d) i l'obligació d'establir un sistema de gestió de documents, informació i dades integrat que permeti la interoperativitat entre les administracions, la localització de qualsevol document o informació i la vinculació automàtica de cada document o conjunt de dades al seu règim d'accés i publicitat (art. 19.3).

Altrament, l'article 19.2 de la Llei 9/1993, de 30 de setembre, del patrimoni cultural català que regula els documents que integren el patrimoni documental de Catalunya inclou, entre altres, "els documents produïts o rebuts, en l'exercici de llurs funcions i com a conseqüència de llur activitat política i administrativa, per la Generalitat, pels ens locals i per les entitats autònomes,



les empreses públiques i les altres entitats que en depenen” i en conseqüència estan subjectes al Decret 13/2008, de 22 de gener, sobre accés, avaluació i tria de documents.

Així doncs, atenent a aquests preceptes legals, la informació sol·licitada i reclamada, en el cas que existeixi, ha de formar part de diferents expedients administratius, que han d'estar perfectament classificats de manera que permeti la seva recuperació i facilitar-ne, si escau, l'accés.

4. Seguiment de l'execució

L'article 43.5 LTAIPBG estableix que “l'Administració ha de comunicar a la Comissió les actuacions fetes per a executar els acords de mediació i per a donar compliment a les resolucions dictades per la Comissió”. Sobre la base d'aquestes comunicacions i de les efectuades per les persones interessades, la GAIP ha de fer seguiment del compliment de les seves resolucions, d'acord amb el que preveuen els articles 48 i 49 RGAIP i l'apartat 30 del seu Manual de reclamació, i pot adoptar les mesures que s'hi preveuen en cas d'incompliment.

L'article 43 LTAIPBG estableix que si l'Administració incompleix el termini establert pels acords de mediació o per les resolucions de la GAIP per lliurar la informació reclamada, les persones interessades ho poden comunicar a la Comissió perquè aquesta en requereixi el compliment; la desatenció d'aquest requeriment, vista la remissió expressa feta a aquest precepte per l'article 77.2.b LTAIPBG, ha de ser qualificada d'infracció molt greu amb relació al dret d'accés a la informació pública (que pot ser sancionada de conformitat amb els articles 81 i 82 LTAIPBG). L'article 49.2 RGAIP preveu que, als efectes anteriors, la Comissió pot posar aquests fets en coneixement dels òrgans competents per ordenar la incoació del procediment sancionador corresponent a què fa referència l'article 86 LTAIPBG.

Així mateix, l'article 25.2.k RGAIP preveu la publicació en el web de la Comissió dels casos que els seus requeriments han estat desatesos pels subjectes obligats.

5. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 17 d'octubre de 2024, resol per unanimitat:

1. Estimar la Reclamació 1054/2024 i declara el dret de la persona jurídica reclamant a la informació sol·licitada, d'acord amb les consideracions fetes al fonament jurídic 2.



2. Requerir al Departament de Salut que lliuri a la persona reclamant la informació sol·licitada en el termini màxim de tres mesos.
3. Requerir al Departament de Salut a informar la GAIP, dins del termini de quinze dies, de l'òrgan o la persona responsable del compliment d'aquesta Resolució, així com de les actuacions dutes a terme per complir-la.
4. Convidar a la persona reclamant que informi a la GAIP de qualsevol incidència que es produeixi amb motiu del compliment d'aquesta Resolució.
5. Declarar finalitzat el procediment relatiu a la Reclamació 1054/2024 i fer pública aquesta resolució al web de la GAIP.

Iolanda Pineda Balló
Presidenta

Els terminis establerts en aquesta Resolució per lliurar la informació s'han de comptar en dies hàbils (descomptant festius i dissabtes) i si no s'especifica una altra cosa comencen a partir de l'endemà de la recepció de la seva notificació per l'Administració reclamada.

L'Administració obligada pot sol·licitar a la GAIP l'ampliació del termini atorgat per fer efectiu el lliurament de la informació. Aquesta sol·licitud només pot ser admesa a consideració si és notificada a la GAIP abans que fineixi el termini fixat a la Resolució, i s'ha de fonamentar en circumstàncies que no hagin pogut ser tingudes en compte per la Comissió abans de dictar la seva Resolució. La GAIP únicament atorgarà l'ampliació sol·licitada, després d'informar-ne a la persona reclamant, si l'Administració obligada ha justificat de forma precisa i consistent la seva necessitat.

Si l'Administració obligada no lliura la informació dins del termini establert per aquesta Resolució, la persona reclamant pot posar-ho en coneixement de la GAIP per tal que la Comissió en requereixi el compliment. Mentre no s'acompleixi plenament la Resolució, la Comissió difondrà al seu web www.gaip.cat l'incompliment de l'Administració obligada, d'acord amb l'article 25.2.k RGAIP.

Tot això sens perjudici que la persona reclamant pugui, considerant que aquesta Resolució és un acte administratiu declaratiu de drets que vincula l'Administració, requerir-ne la seva execució davant dels Tribunals, a l'empara de l'article 29.1 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa. Aquesta acció es pot interposar després que hagin transcorregut tres mesos des que la persona afectada ha reclamat formalment i directament a l'Administració el compliment d'aquesta Resolució.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.